

NACIONALNI UNESCO PROJEKT

SPOZNAVAM PRETEKLOST, RAZUMEM SEDANJOST, GRADIM PRIHODNOST

V šolskem letu 2016/17 smo se na šoli odločili, da se pridružimo nacionalnemu Unesco projektu z mednarodno udeležbo, ki ga je razpisala OŠ Jožeta Krajca iz Rakeka. Projekt je trajal od začetka oktobra 2016, do konca maja 2017.

Na več področjih in na različne načine – odvisno od starosti otrok - smo preteklost in kulturno dediščino domačega kraja ter raziskovanje le-te vključili v šolski proces.

Nekaj utrinkov našega dela je predstavljenih v naslednjih člankih.

FOLKLORA PRI NAS

Vse od meseca septembra se tudi v okviru projekta Unesca ukvarjamo z ljudskimi plesi. Naučili smo se plesa Gospod-gospa in Trojke, prepevali smo belokranjsko ljudsko Tri ptičice. Oblekli smo naše folklorne kostume in se predstavili na folklorni reviji. *Kdor poje (in pleše), slabo ne misli* 😊.

Lea Rumež

KULTURNA DEDIŠČINA PERNICE

V sklopu projekta UNESCO z naslovom Spoznavam preteklost, razumem sedanost, so učenci 5. b razreda naredili zloženko o kulturni dediščini Pernice.

Najprej smo se dogovorili o namenu, poteku in načinu dela. S pomočjo starejših krajanov, strokovne literature in spleta so spoznavali nastanek in razvoj šole, ki jo obiskujejo, gasilskega in kulturnega doma, cerkve Sv. Marjete, gostilne Kramberger ter Perniškega jezera. Znamenitosti so učenci tudi fotografirali ter jih primerjali s fotografijami zgradb nekoč.

Z raziskovanjem so se seznanili z novimi informacijami o svoje kraju nekoč in danes ter se zabavali v poučnem druženju.

Mentorici Zdenka Tobias in Kaja Kirbiš

KULTURNA|DEDIŠČINA PERNICE

Avtorji: Evelina Koletnik
Zoja Rošker
Lan Horvat
Gašper Bračić
Tilen Tršavec
Gašper Kramberger

VZGAJAMO ZELIŠČA

V torek, 25.4.2017, smo imeli v 3.b naravoslovni dan. V okviru projekta Spoznavam preteklost, razumem sedanost, gradim prihodnost smo vzgajali zelišča in se odločili, da izdelamo družabne igre. Učenci so bili razdeljeni v tri skupine. V vsaki skupini so bili štiri učenci. Izdelali so tri družabne igre: Zeliščni vrt, Zeliščni Peter in Zeliščne kače in lestve. Učenci so sami razvijali izdelek od ideje, načrtovanja, priprave do končne izdelave družabne igre. Veliko so se o zeliščih pogovarjali in jih tudi praktično uporabili. Drug drugemu so igre opisali, si jih izmenjavali in se med seboj igrali. Bili so izredno ustvarjalni in zelo lepo so med seboj sodelovali.

Simona Kneht

DAN STAREJŠIH OBČANOV

Prvi šolski dan je izjemno doživetje, prepleteno iz velikega pričakovanja in kančka strahu. Kdo bi ga pozabil?

Ob dnevu starejših občanov smo povabili v šolske klopi babice in dedke, da so lahko obudili spomine na šolo, na prvi šolski dan. Za začetek so prisluhnili pravljici za otroke in odrasle, ki nas uči vrednote medsebojne povezanosti, hkrati pa nas opominja, da so med nami majhni otroci, ki bodo zrasli v zrele ljudi prihodnosti. Stari starši so nato pripovedovali o spominih na šolo, vnuki pa so se čudili, kako je bilo v šoli včasih. So pa vrednote, ki so se jih učili nekoč in ki se jih učimo še danes, in to so strpnost, spoštovanje, poštenost ... Druženje se je prelevilo v delavnico, kjer so z medsebojnim sodelovanjem starih staršev in vnukov nastale zanimive in prav posebne tablice, podobne tistim, ki so jih imeli v šoli nekoč. Upam, da tablice ne bodo samevale kje v kotu, ampak da bodo služile svojemu namenu tudi v današnjem času.

Namen in cilji:

Učenci:

- razvijajo ustvarjalnost, domišljijo, natančnost, ročne spretnosti,
- razvijajo odnos do estetike,
- se učijo zbrano začeti in delo tudi opraviti,
- razvijajo sposobnost pozornega poslušanja in pomnjenja,
- razvijajo natančnost pri delu,
- se navajajo na vrednotenje svojih izdelkov in izdelkov svojih vrstnikov,
- vse izdelke opazujejo, ocenjujejo, primerjajo, vrednotijo,
- pri delu pridobivajo različne spretnosti, kritično razmišljanje in nova znanja,
- sodelujejo z dedki in bobicami,
- razvijajo medsebojno komuniciranje,
- spodbujajo pozitivne medosebne odnose,
- ohranjajo pristnost in sožitje med generacijami ter učenje od starejših,
- se spodbujajo k recikliranju in ponovni uporabi surovin/materialov
- razvijajo spoštovanje do sebe, drugih in okolja.

Mihaela Fike

LIKOVNA KOLONIJA

Pernica 2016

»Po poti Ferdinanda Maliča«

Likovna kolonija – namenjena druženju učencev osmih in devetih razredov ob likovnem izražanju – je bila izvedena, 7. in 8. 10. 2016, v idiličnem okolju Perniškega jezera na Umetniški domačiji Soraj. Potekala je pod okriljem Unesco projekta s temo *Spoznavam preteklost, razumem sedanost, gledam prihodnost*, s katerim spodbujamo učence k raziskovanju domačega kraja. S tem namenom sva s koordinatorico projekta, Gordano Rubelj, učence seznanili s slikarjem, Ferdinandom Maličem, ki je ustvarjal v bližini Perniškega jezera na svojem posestvu Vukovski Dvor v drugi polovici 19. stoletja. Zgodovinsko ozadje in osebna zgodba umetnika sta učence pritegnili ter navdušili hkrati.

Učenci, udeleženci likovne kolonije, so, kot nekoč omenjen umetnik, iskali navdih v domači pokrajini. V dvodnevni slikanju na prostem so prevzeli njegovo vlogo ter se preizkusili v uporabi akrilnih barv. Obenem so izkusili gostoljubje gospe Sonje Jerič, gospodarice Umetniške domačije Soraj.

Poslikana platna likovne kolonije so bila v mesecu oktobru razstavljeni v avli šole ter ponovno v mesecu maju v sklopu razstave Podobe našega kraja – Pesnica skozi čas

Na taboru so ustvarjale učenke:

Neja Kašman, Laura Samogy, Nika Tišler, Nika Volk Hajnžič, Maja Senekovič, Anja Štradner, Mojca Pleteršek, Katja Lešnik, Sara Lukič

Mentorica: Tadeja Vraber

Utrinki iz likovne kolonije:

MINI OLIMPIADA

16. 11. 2016 je na šoli potekala že 9. Mini olimpiada. Kot vsako leto so se je tudi letos udeležili učenci od prvega do petega razreda iz OŠ Jakobski Dol, OŠ Jarenine, OŠ Gornji Petrovci in podružnice Pernica.

Namen vsakoletnih iger je druženje z vrstniki drugih šol, razvijanje ekipnega dela, športnega duha in občutka za pravično navijanje.

Cilji:

- razvijanje kulture miru in nenasilja,
- spodbujanje pozitivnih medosebnih odnosov,
- razvijanje spoštovanja do sebe, drugih in okolja,
- zavedanje pomena varovanja okolja in zdravja,
- športno prenašanje poraza,
- prepoznavanje in spodbujanje izražanja čustev in občutkov,

- navajanje učencev na timsko delo,
- povezovanje s šolami,
- dvig ekološke osveščenosti,
- seznaniti se s projektom Unesco,
- seznaniti se z zgodovinsko - kulturno dediščino (rudnik živega srebra v Idriji, Škocjanska jama, Ljubljansko barje, bolnišnica Franja),
- zadovoljevanje potreb po gibanju, gibalnem izražanju in ustvarjalnosti,
- razvijanje tovarištva, medsebojnega sodelovanja,
- spoštovanje lastnih in tujih dosežkov,
- utrjevanje samozavesti,
- pridobivanje trajnih športnih navad.

Tudi letos smo se Pesničani izkazali kot dobri gostitelji.

Rdeča nit letošnje olimpiade je bila naravna in kulturna dediščina Slovenije, ki je pod okriljem Unesca. Tako so se tekmovalci pomerili v štirih štafetnih igrah: prenašali so živo srebro v Idriji, raziskovali Škocjansko jamo, kotalili kolo na ljubljanskem barju in pomagali ranjencu v bolnišnici Franja.

Program sta suvereno povezovala devetošolca Žanet Vodušek in Blaž Šabeder, kot demonstratorji in spremljevalke gostov pa so pomagali devetošolci. Za ogrevanje učencev so poskrbele osmošolke Živa Žanet, Nika in Lina, ki so svojo nalogo opravile zelo dobro. Med odmorom so poskrbele za pester program učenke 2. a, 3. a in 8. razreda, ki so z glasbenimi in plesnimi točkami zabavale in naučile kaj novega prisotne učence na Mini olimpiadi.

Tekmovalci so vse naloge opravili z vso resnostjo in veliko vnemo, kar so pokazali tudi zelo izenačeni rezultati. Dopoldan je minil v prijetnem, športnem duhu. Učenci so se pošteno udejstvovali v igrah, uživali in z lepimi spomini zaključili 9. Mini olimpiado.

Organizatorici iger: Dušanka Kolarič in Mihaela Fike

ŠOLA NEKOČ

V 4. razredu nas je zanimalo, kako je bilo včasih, ko so v šolo hodili naši pradedki, prababice, babice in dedki.

Odločili smo se, da raziščemo kakšne so bile učilnice, kako so učenci prihajali v šolo, kako je bilo poskrbljeno za kurjavo, kakšne šolske potrebščine so imeli, katere predmete so imeli na urniku, kakšni so bili učitelji, ali je bilo poskrbljeno za šolsko malico in kosilo,...

Dogovorili smo se, da raziskujejo v skupinah, ugotovitve pa predstavijo pred zadnjim roditeljskim sestankom, da si bodo izdelke lahko ogledali tudi starši. Aktivni so morali biti vsi učenci.

Učenca, ki imata stare starše v Rusiji in na Hrvaškem, sta se odločila, da predstavita njihove spomine na šolo.

Učenci so sami oblikovali skupine in si razdelili delo. Delali so doma, velikokrat pa so po pouku za delo izkoristili šolsko knjižnico. Podatke so dobivali iz knjig, priložnostnih biltenov, intervjujev starih staršev, za pomoč pa so prosili tudi tajnico, ki jim je posredovala podatke iz Šolska kronike. Skoraj vsak dan so mi povedali kaj novega in se čudili, kako se je šola spremenila.

Predstavitve so bile raznolike, zanimive in izčrpne. Prinesli so veliko starih fotografij, učbenikov in šolskih potrebščin, ki so jih razstavili. Pozorno so se poslušali, še posebej sta bili zanimivi predstavitvi hrvaškega in ruskega šolskega sistema. Plakate, fotografije, učbenike,... so uredili v razredno razstavo, ki so si jo ogledali tudi starši.

Otroci so povedali, da so se pri delu zabavali in izvedeli veliko novega. Stari starši pa so bili zelo veseli, da so lahko svoje spomine na šolo delili z vnuki.

Dušanka Kolarič

NASTAJANJE RAZSTAVE PODOBE NAŠEGA KRAJA – PESNICA SKOZI ČAS

Razstavo smo pripravljali v šolskem letu 2015/16. Učenci so čez celo šolsko leto zbirali arhivsko in muzejsko gradivo, ga ustrezno popisali, iskali informacije pri domačinih ter oblikovali vse potrebno, da je razstava nastala. Slavnostna otvoritev razstave je bila 17. maja 2016 v Muzeju NO Maribor in je nastala v okviru projekta **Prevzeli smo muzej**. Natančno leto zatem smo pripravili slavnostno otvoritev razstave še v prostorih naše šole ter jo obogatili z izdelki učencev, ki jim je bila, zgodba o preteklosti našega kraja in šole, navdih.

Zbiranje informacij o zgodovini Pesnice na OŠ Pesnica.

Zbiranje informacij o

Zbiranje fotografij in predmetov ter popis muzejskega gradiva na raziskovalnem taboru.

Vsi sodelujoči v projektu Prevezli smo muzej pred Muzejem NO Maribor, 17. maj 2016

Slavnostna otvoritev razstave Podobe našega kraja – Pesnica skozi čas, 17. maj 2016

O RAZSTAVI

Z razstavo skušamo razsvetliti podobe našega kraja in ga umestiti v zgodovinski čas in prostor. Kljub temu, da je Pesnica mlad kraj, ki uradno obstaja šele od leta 1945,

se je njen hiter razvoj pričel že takoj po izgradnji južne železnice v 2. polovici 19. stoletja. En del razstave namenjamo prav železnici in njeni zgodovinski vlogi, ki jo je odigrala. Drugi del razstave posvečamo zgodovini šolstva v kraju, ki je doživel svoj razvoj med drugo svetovno vojno. Večji del razstave pa predstavlja zgodovinski oris kraja, ki ga lahko doživimo preko zgodb in fotografij, ki osvetljujejo Pesnico v različnih zgodovinskih obdobjih.

Na razstavi izpostavljam tri znane Pesničane: pisatelja Toneta Partljiča, ki je ponesel ime Pesnice v literaturo in film, Iva Štandekerja, žal prehitro umrlega fotoreporterja in novinarja, ter danes svetovno znanega hokejista Jana Muršaka.

Razstavo smo obogatili z izdelki učencev, ki so našli navdih v zgodovini našega kraja in šole. Tako so nastali zanimivi izdelki, ki smo jih razstavili v šolski avli. Učenci so pripravili tudi posebno številko šolskega glasila, ki so ga razstavili na prav poseben način in tako povezali preteklost s sedanostjo.

Gordana Rubelj

Razstava v prostorih

OŠ Pesnica, 17. 5. 2017

Otvoritev razstave Podobe našega kraja – Pesnica skozi čas, Pesnica, 17. 5. 2017

Izdelki učencev, ki jim je bila razstava navdih, šol. leto 2016/17

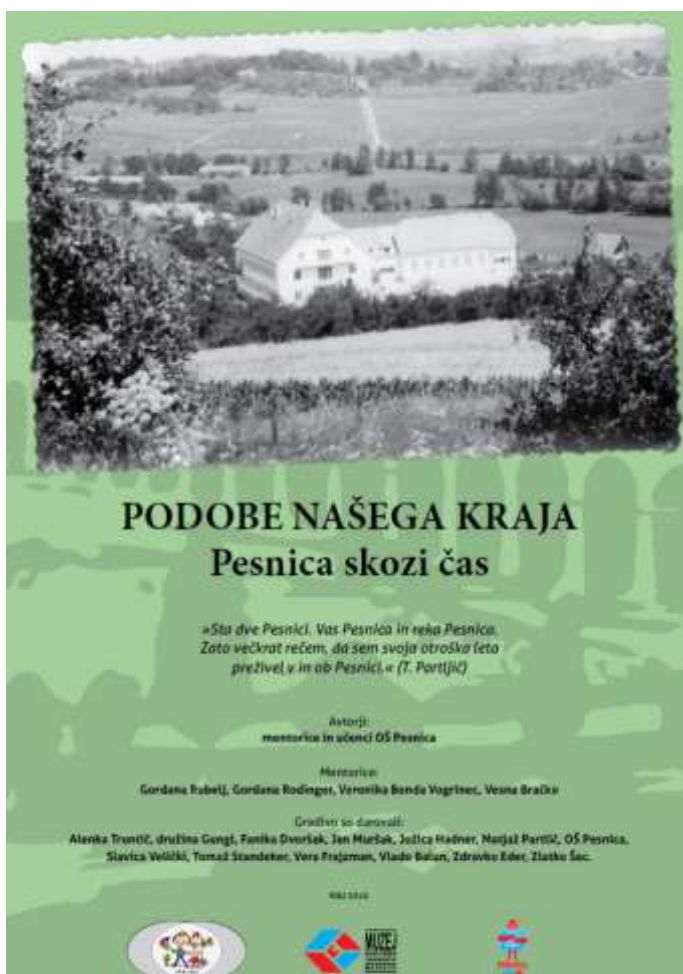
Pesniški viadukt iz špaget in na zgodovinskem simpoziju

Razstava likovnih izdelkov Po poteh Ferdinanda Maliča

Utrinki iz projekta Spoznavam preteklost ...

Naslovnica razstave

IGRE NAŠIH DEDKOV IN BABIC

Drugošolci so v okviru vsebinskega sklopa Bilo je nekoč raziskovali, kako so se igrali njihovi predniki, ko so bili njihovih let.

Za to temo so se odločili, ker jih je zanimalo, katere igre so bile najpogostejše, kje so se jih igrali in kaj so za igro potrebovali.

Najprej so se doma pogovorili z babico ali dedkom o življenju nekoč, da so si ustvarili predstave o preteklem času, v katerem so le ti preživljali otroštvo (oblačila, hrana, bivališča, delo, ...).

Sledil je šolski del raziskovanja, osredotočenega na igre:

- ☐ POGOVOR V RAZREDU: predvidevanja otrok o tem, kako so te igre sploh izgledale, kdaj in kje so se jih igrali, ...
- ☐ Razdelili so se v skupine.
- ☐ Skupno podajanje navodil za delo: vsaka skupina dobi napisana navodila za posamezno igro. Iz besedila razberejo, kaj za igro potrebujejo in si iz kotička rekvizitov vzamejo potrebne stvari. Sledilo je razumevanje navodil o poteku igre. Besedilo so brali tolikokrat, da so se strinjali glede pravil igre in so jih vsi razumeli.
- ☐ IZVEDBA igre po navodilih, z rekviziti.
- ☐ Po določenem času smo igranje prekinili in skupine so si navodila za igre menjale.
- ☐ Ponovili so ves postopek. Menjave smo izvajali tolikokrat, da so vse skupine izvedle vse igre.

SKUPNE UGOTOVITVE:

- ❖ Pri igrah se je lahko igralo neomejeno število otrok.
- ❖ Lahko so se jih igrali kjerkoli.
- ❖ Za igranje niso potrebovali veliko stvari, ali pa so jih lahko našli v naravi.
- ❖ Pri vseh igrah so razvijali določene motorične sposobnosti.

Drugošolci še par mesecev po tem raziskovanju niso pospravili ali pozabili "novih" iger. Še vedno se jih radi igrajo in na ta način ohranjajo tradicijo starih otroških iger.

Mateja Matišič

